

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/59/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200806
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200806.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., zastúpeného JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/209/2015-38 zo dňa 30. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/209/2015-38 zo dňa 30. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil ako zákonné a vecne správne rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2015 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07.01.2016 a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Prvým rozhodnutím zo dňa 30.09.2015 odporkyňa podľa § 65 ods. 1, § 274, § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), § 21 ods. 1 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa čl. 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku ku dňu 7. júla 2012 s odôvodnením, že k tomuto dňu nespĺnil zákonné podmienky nároku na starobný dôchodok. Následným rozhodnutím zo 07.01.2016, vo výroku totožným, odporkyňa iba doplnila dôvody svojho rozhodnutia.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľa nemožno vyhovieť. Z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ, ktorý si podal dňa 07.07.2015 žiadosť o priznanie starobného dôchodku od 07.07.2012, získal celkovo 3 993 dní doby zamestnania, čo je 10 rokov a 343 dní, z toho v I.AA pracovnej kategórii získal 3 958 dní a v I. pracovnej kategórii 35 dní. K hlavnej námietke navrhovateľa, že v šachte pracoval

od 01.01.1982 do 05.01.1998, čo je 16 rokov, súd uviedol, že nárok na dôchodok poistenca, ktorý okrem obdobia dôchodkového poistenia v Slovenskej republike získal aj dobu poistenia v inom členskom štáte Európskej únie, je vždy potrebné posúdiť aj podľa koordinačných nariadení Európskej únie a rozhodujúcim je potvrdenie doby poistenia na formulári E 205 príslušnou inštitúciou sociálneho poistenia tohto štátu. Vo formulári E 205 CZ - P5000 zo dňa 07.09.2015 a v osobnom liste dôchodkového poistenia zo dňa 20.09.2015 Česká správa sociálneho zabezpečenia nepotvrdila navrhovateľovi obdobie získané od 01.01.1993 do 05.01.1998 ako dobu poistenia získanú vo zvýhodnenej pracovnej kategórii, ale len ako dobu poistenia. Odporkyňa preto nemohla toto obdobie hodnotiť ako dobu zamestnania vo zvýhodnenej pracovnej kategórii. Podľa súčasného právneho stavu nárok na starobný dôchodok vznikne navrhovateľovi dovŕšením 62 rokov veku, t. j. dňa XX.XX.XXXX.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v čase vydania preskúmaných rozhodnutí, postupu odporkyne, ktorý predchádzal ich vydaniu, ani samotným rozhodnutiam nemožno v zmysle námietok navrhovateľa vytýkať porušenie zákona odôvodňujúce ich zrušenie. Odporkyňa ich vydala na podklade predložených a dostupných dôkazov, sú zrozumiteľné, logické, v dostatočnom rozsahu odôvodnené a preto aj súdom preskúmateľné. Pokiaľ by ale navrhovateľ v budúcnosti preukázal nové, konkrétne okolnosti majúce vplyv na jeho dôchodkovú dávku, odporkyňa by bola povinná vo veci konať a vydať zmenové rozhodnutie.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu, že súd nesprávne vyhodnotil predložené doklady. Namietal, že odporkyňa mu neuznala dobu odpracovaných rokov, hoci predložil pracovnú zmluvu z 28.11.1981, z ktorej vyplýva, že pracoval ako baník, pôvodne na dobu 3 rokov, neskôr uzavrel novú pracovnú zmluvu, podľa ktorej navrhovateľ vykonával banické práce pod zemou od 05.01.1983 na dobu neurčitú. Predložil tiež dohodu o uvoľnení z dôvodu zdravotnej nespôsobilosti ku dňu 05.01.1998, kde je uvedené, že odpracoval v kategórii I.AA celkom 16 rokov a 5 dní. Odporkyňa napriek tomu zastávala názor, že nezískal dobu 15 rokov a nevznikol mu preto nárok na starobný dôchodok dovŕšením 55 rokov veku, ale až 62 rokov XX.XX.XXXX. Navrhovateľ predložil všetky potrebné doklady vo fotokópii krajskému súdu a na námietku odporkyne, že sú neoverené, zabezpečil overenie fotokópií všetkých dokladov, ktoré potvrdzujú rozsah jeho odpracovaných rokov od roku 1972 až do roku 1998. Odporkyňa tieto doklady neakceptovala a nevzal ich do úvahy ani súd. Navrhovateľ žiadal započítať vyššie neuznanú dobu poistenia, na základe čoho mu OKD, a.s., závod Dúl Karviná, Ul. Čs. Armády, Karviná - Doly predmetnú dobu započítala počtom pracovných zmien 1057 pri naplnení prašnej expozície 100 % v novembri 1997. Tieto doklady zaslal aj Českej správe sociálneho zabezpečenia, ústredie, Praha, ale súd nevyčkal na jej rozhodnutie. Navrhovateľ sa preto domnieva, že napadnutý rozsudok by mal byť zrušený z dôvodu nedostatočného preverenia skutkového stavu a vec mu vrátená na ďalšie konanie, v rámci ktorého bude odporkyňa koordinovať svoj postup s Českou správou sociálneho zabezpečenia. Napokon aj krajský súd v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že ak by navrhovateľ v budúcnosti preukázal nové konkrétne okolnosti majúce vplyv na jeho dôchodkovú dávku, odporkyňa by bola nútená vydať zmenové rozhodnutie. Podľa predložených dokladov navrhovateľ spĺňa kritériá pre priznanie nároku na starobný dôchodok v zmysle § 21 ods. 1 písm. a/, b/, ale aj písm. c/ zákona o sociálnom poistení, pretože vykonával práce pod zemou nielen ako baník, ale aj banský záchranár a má odpracovaných ako baník 16 rokov. Tvrdenie, že dňom 01.01.1993 boli zrušené pracovné kategórie nemôže obstáť, pretože ustanovenia § 14 ods. 2 písm. a/ a § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Sb. sú stále platné, vykazujú sa však odpracované zmeny od 01.01.1993 do 05.01.1998 a dátum dosiahnutia najvyššej prípustnej expozície, o čom navrhovateľ predložil doklad na tlačive vydanom podľa § 4 nariadenia vlády č. 363/2009 Sb. Žiada preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si zároveň uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia podľa pripojeného vyčíslenia.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť jej preskúmaného rozhodnutia. Uviedla, že nárok poistenca, ktorý získal aj dobu poistenia v inom štáte Európskej únie, je treba posúdiť aj podľa koordinačných nariadení Európskej únie. Podľa čl. 1 písm. t) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004, ako aj

čl. 1 písm. r) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71, doby poistenia znamenajú doby poistenia alebo doby zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ako ich definujú alebo uznávajú za doby poistenia právne predpisy, podľa ktorých sa dosiahli alebo sa považujú za dosiahnuté a všetky doby, ktoré sa za také považujú, ak ich uvedené právne predpisy považujú za rovnocenné dobám poistenia. Z rozhodnutia Správnej komisie pre koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia č. H6 zo 16. decembra 2010 o uplatňovaní určitých zásad týkajúcich sa sčítania dôb poistenia podľa čl. 6 nariadenia (ES) č. 883/2004 vyplýva, že doby poistenia oznámené jedným členským štátom Európskej únie majú byť akceptované prijímajúcim členským štátom Európskej únie bez spochybňovania ich kvality. Preto na doby poistenia získané podľa právnych predpisov iného členského štátu Európskej únie je potrebné prihladiť v rozsahu, v akom ich na formulári E 205 potvrdila príslušná inštitúcia sociálneho poistenia tohto štátu podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Česká správa sociálneho zabezpečenia vo formulári P5000 zo 07.09.2015 a v osobnom liste dôchodkového poistenia z 20.11.2015 nepotvrdila obdobie získané od 1. januára 1993 do 5. januára 1998 ako dobu poistenia získanú vo zvýhodnenej pracovnej kategórii.

Odporkyňa preto trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia zo dňa 30.09.2015 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo 07.01.2016 a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal v súlade s § 250j ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23.08.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal v rozsahu dôvodov, ktoré navrhovateľ uviedol v podanom odvolaní, aj napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2015 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07.01.2016, ktorým podľa § 65 ods. 1, § 274, § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, § 21 ods. 1 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa čl. 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku ku dňu 7. júla 2012 pre nesplnenie zákonných podmienok.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok, pretože nesúhlasí s tým, že odporkyňa mu započítala dobu poistenia v I.AA pracovnej kategórii iba v rozsahu 10 rokov a 343 dní, nakoľko disponuje dokladmi, že v tejto kategórii odpracoval 16 rokov a 5 dní. Rozpor medzi navrhovateľom a odporkyňou v tejto otázke vyplýva zo skutočnosti, že sa jedná o obdobie od 01.01.1993 do 05.01.1998, v ktorom navrhovateľ pracoval ako baník v Českej republike, teda ide o dobu poistenia získanú v inom členskom štáte Európskej únie, ktorú treba posúdiť podľa jej koordinačných nariadení. Nebolo sporné, že odporkyňa preto vychádzala z formulára P5000 zo 07.09.2015 a osobného listu dôchodkového poistenia navrhovateľa z 20.11.2015, v ktorých Česká správa sociálneho zabezpečenia nepotvrdila obdobie získané od 1. januára 1993 do 5. januára 1998 ako dobu poistenia získanú vo zvýhodnenej pracovnej kategórii. Pre odporkyňu sú tieto doklady záväzné a nemôže predmetné obdobie poistenia posúdiť podľa právnych predpisov Slovenskej republiky. Iné rozhodnutie by mohla vydať iba v prípade, že Česká správa sociálneho zabezpečenia zmení svoje stanovisko, preto aj krajský súd v závere svojho rozhodnutia uviedol, že ak by navrhovateľ v budúcnosti preukázal nové relevantné skutočnosti, odporkyňa by bola povinná vo veci konať a vydať zmenové rozhodnutie. V tejto súvislosti nemožno vyhovieť požiadavke navrhovateľa, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil ako predčasné a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v rámci ktorého by mala odporkyňa vec riešiť s Českou správou sociálneho zabezpečenia, pre ktorú by právny názor slovenského súdu nebol relevantný.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 250i ods. 1 O.s.p., ktoré v spojení s §

250l ods. 2 O.s.p. platí aj pre toto konanie a podľa ktorého pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase jeho vydania. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu, že odporkyňa vydala preskúvané rozhodnutia na podklade predložených a dostupných dôkazov a s primeraným odôvodnením.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za zákonné a rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.